

NEW YORK TIMESI BESTSELLERITE AUTOR

SUSAN MALLERY

Suvine
raamatuklubi

Originaali tiitel:
Susan Mallery
The Summer Book Club
2024

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Enterprises ULC-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Enterprises ULC-ga.

Kaanekujundus pärineb Harlequin Enterprises ULC-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Raili Puskar
Toimetanud Anneli Sihvart
Korrektuuri lugenud Inna Viires

Copyright © 2024 by Susan Mallery, Inc.
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2024.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises ULC või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

R04441824
ISBN 978-9916-31-330-5

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest
www.ersen.ee

Andrea ja Jessica, topelttänu toredate fotode ja informatsiooni eest, mis te armsa Mochi kohta saatsite. Mochi andis inspiratsiooni Tinselile raamatus „Jõulud kodus“. Loodetavasti pakkusid tema vembud ja rõivad teile rõõmu! Temasugune kullake lihtsalt peab vaimustav välja nägema. Kuna juhtus üks väike segadus, pühendan tolle raamatu asemel teile selle. Selles raamatus pole küll Tinselit, aga tänan, et laenasite mulle oma perekonnanimed!

Esimene peatükk

„Kuidas on võimalik, et ma olen kolmekümne seitsme aastane, aga lähen ikka veel närvi, kui saan õpetajalt kirja palvega kooli minna?“ küsis Laurel Richards mobiiltelefoniga vehkides. „Kuigi praegusel juhul sõnumi.“

Paris naeris. „Hirm mõjuvõimsate isikute ees ei jäta meid kunagi maha. Milliselt õpetajalt sõnum on?“

„Jaggeri klassijuhatajalt. Ma ei saa aru. Kumbki mu tütardest ei tee pahandusi ja kolme nädala pärast algab suvine koolivaheaeg.“

Laurel püüdis ärevust talitseda. Tema teada oli ta kaheteistaastane tütar rõõmus laps, kel oli palju sõpru ja läks koolis hästi. Tütar lõpetab kohe seitsmenda klassi, tal on enamasti head ja väga head hinded ja kuni tänase päevani polnud tal Laureli teada koolis pahandusi olnud.

„Mis sa arvad, kas asi on tõsine?“ küsis ta.

Pähkelpruunide silmade ja sooja naeratusega kena tumedapäine Paris pööritas silmi. „Ma armastan sind, aga kui ma oleksin selgelnägija, siis kasutaksin seda võimet loteriil võitmiseks. Jagger on armas laps. Võib-olla tahab õpetaja teda tunnustada. Ära mõtle kohe kõige hullemat.“

Laurel surus käe kõhule ja soovis, et ärevusest tingitud iiveldus annaks juba järele. „Sul on õigus.“ Ta saatis õpetajale kähku vastuse, milles kinnitas, et on 14.20 koolis. „Võib-olla polegi midagi hullu.“

Võib-olla on jõutud arusaamisele, et Jagger on andekas ja peaks minema sügisel kolledžisse. Kuigi ma pole veel küllalt palju raha kõrvale pannud, millega ta kolledžiõpingute eest maksta. Oh, oota! Kui ta on nii tark, siis saab ta stipendiumi. Nii et see probleem on lahendatud!“

„Olen päris kindel, et tal ei soovitata järgmist viit kooliaastat vahele jätta,“ nentis Paris naerdes.

Ka Laurel puhkes naerma, mille järel nad keskendusid maasikakastile, mille Paris oli oma kulunud töölauale pannud. Kõik marjad olid kaunilt tumepunased ja suured. Kasti kõrval oli karp kangatükkide, liimi, hambaorkide, nukuriiete ja nukumööbliiga.

„Mul on alles lava, mida kasutasin eelmisel suvel suvikõrvitsatest „Romeo ja Julia“ stseeni jaoks,“ ütles Paris karbis sobrades. „Jätsin vist kostüümid alles.“

„Suvikõrvitsate kostüümid ei sobi maasikatele.“ Laurel pidas pausi. „Midagi nii veidrat pole ma elu sees öelnud.“

„Kui me viimati pead mürdsime, mida kuu aed- või puuviljaks valida, läksime tantsiva spargli teed, mis oli päris veider.“

„Aga mõjus.“

Parise perekond oli pidanud Los Lobose taluturgu juba kolm sugupõlve ja see oli populaarne niihästi kohalike kui ka turistide seas. Laurel aitas sõbrannal suhtlusmeedia reklaami teha, mille hulka kuulusid ka postitused kuu puu- või köögiviljadest. Vahel postitati lihtsalt valitud toote foto, vahel aga lavastas Paris kostüümidega stseeni. Ta leidis, et hooaja esimesed maasikad väärised kostüüme ja stseeni.

„Sellisel juhul oleme kokku leppinud,“ ütles Paris maasikakastile osutades. „Maasikakontsert.“

Laurel noogutas. Ta tegi seljakoti lahti ja võttis sealt paberi, millele oli printinud kuus statiivile kinnitatud mikrofoni, mis tuli välja löigata ja hambaorkidele kleepida. Fooniks on lava, mis oli Parisel juba olemas. Maasikad sätitakse kostüümidesse, marjad pannakse mikrofonide ette, neist tehtud fotod laaditakse üles kõikidele taluturu suhtlusmeedia kontodele. Kui see töö tehtud, pannakse maasikatega

lava lõikelilled kõrvale riulile. Klientidele meeldis lava oma silmaga näha ja lasta end selle kõrval pildistada.

Kaks tundi hiljem oli kuus maasikat „riietatud“ pitsitükikesse või kaetud sädeleva puruga. Neist kolmel olid värvilistest kõrtest peakatted. Väikesed mikrofonid olid paigas ja lava ehtisid dekoratiivmuru udemed.

„Nagu biitlite laul „Strawberry Fields Forever“,“ nentis Paris naerdes.

„Sellest tuleb suur hitt.“

Laurel sättis lava ümber kodust kaasa võetud väikesed valguskroonid ja tegi umbes kolmkümmend fotot. Nad salvestasid neist kümme paremat.

„Õhtul kirjutan teksti ka,“ ütles Paris. „Ja laadin homme materjali suhtlusmeediasse. Mida sa mõtled nüüd enne teha, kui pead 14.20 koolis olema?“

„Paanitseda. Rahustada end, et paanitsemisel pole mõtet. Võib juhtuda, et ka natuke muretseda.“

Paris kallistas teda. „Jagger pole midagi hullu teinud. See poleks tema moodi. Usu temasse.“

„Aga ma sain õpetajalt sõnumi, mille tõttu ma lihtsalt pean paanikas olema. Lapsevanemate käsiraamatu kohaselt on see lausa nõutav.“

„Sellisel juhul pead soetama uuema täiendatud versiooni.“ Paris saatis sõbranna auto juurde. „Anna siis teada, kuidas läks.“

„Sina kuuled sellest esimesena. Kas raamatuklubi on endiselt plaanis?“

„Muidugi. Loen „Mackenzie mäge“ ja see meeldib mulle väga.“

„Minule ka.“ Laurel naeratas. „Sest no mõtle ise, Wolf Mackenzie? Mul pole mingit tahtmist ühegi mehega tegemist teha, aga selles mehes on midagi.“

Paris ohkas. „Wolf Mackenzie on seksikas ja tal on võimu. Olen täiesti veendunud, et tal on madal ja sametiselt soe hääl. See mees lööb jalust nõrgaks, kuigi kõigile on väga hästi teada, et mind pole võimalik jalust nõrgaks lüüa.“

„Aga nii see on, kui hea kirjanik on kirjutanud hea loo. Räägime.“

Laurel sõitis tagasi koju, möödudes suurest 19. sajandil ehitatud elumajast, kus ta tütardega elas, ning keeras maja taha suure küüni ette. Tohutute mõõtmetega kõrvalhoone oli korraliku katusega toekas ehitis. Küün oleks tulnud ehk üle värvida ja aknad vahetada, aga eelmisel aastal oli Laureli prioriteediks olnud riuleid juurde osta ja uuendada ala, kus toimus pakkide välja saatmine, ning teha ühtlasi remont elumaja juurde kuulavas eraldi sissepääsuga korteris, et hakata seda välja üürima ja panna kasutuna seisev pind raha teenima. Aknad ja värv olid järgmise aasta plaanis.

Kuna tal oli enne koolimajja sõitmist aega, pildistas ta esemeid, mis olid valmis, et need eBaysse üles panna, nende seas ka mitu värvilisest klaasist eset, mis ta oli ühe Riverside'i maja tühjendumüügil ostnud. Küüni läänepoolses otsas olid ühel laual kolm kasti, mida ta kasutas fotosid tehes taustana. Kaks neist olid nii suured, et neisse oleks mahtunud ära päris korraliku suurusega lamp või skulptuur. Üks kast oli valge, teine must. Kolmas oli väiksem ja sobis ehete või väikeste klaasist küünlavaaside pildistamiseks, pakkudes võimalust kasutada eri värvi taustu.

Laurel keskendus fotode tegemisele, kasutades seejuures suuruse indikaatorina joonlauda. Kõige suuremal värvilisest klaasist vaagnal oli põhjast kild ära ja ta pildistas seda paarikümne sentimeetri kauguselt ning tegi ka ühe lähivõtte. Fotosid üles laadides tuleb lisada nool, et koht, kust kild on ära, ei jääks kahe silma vahele. Kliendid peaksid tundma ostust rõõmu, mitte pettumust.

Ta ei jätnud koolimajja sõitmist viimasele minutile ning, olles end vastuvõtus registreerinud, astus täpselt 14.19 proua Krysty tühja klassi.

Enneaegselt hallide juustega neljakümnendates õpetaja naeratas Laurelit nähes.

„Te paistate paanikas.“

„Mul on tõesti hingamisega probleeme,“ tunnistas Laurel naljaga pooleks, surus õpetaja kätt ja istus ta kirjutuslaua kõrvale toolile. „Tavaliselt ei kutsuta mind kummagi tütre pärast kooli.“

„Õige jah. Jaggeril on noorem õde.“

„Jah, kümneaastane Ariana, kes läheb järgmisel sügisel põhikooli.“

„Ootame teda rõõmuga.“ Proua Krysty toetas käed lauale. „Esmalt kinnitan, et oleme Jaggeri õppimisega rahul. Rääkisin ka tema teiste õpetajatega ja kõik on seisukohal, et ta on väga hea õpilane. Ta on sõbralik, koostööaldis, tark ja saab kaasõpilastega hästi läbi.“

Õpetaja naeratas. „Tundub, et ta on loomult juht ja tal pole mingit probleemi oma seisukoha välja ütlemisega.“

Laurel püüdis pingest vabaneda, sest siamaani polnud ta kuulnud midagi halba, ent ta oli päris kindel, et kohe järgneb suur „aga“.

„Olen kuulnud paari omapärast kommentaari,“ jätkas proua Krysty mõtlikult.

Omapärast kommentaari? „Mille kohta?“

„Pigem kelle kohta.“ Õpetaja pidas pausi. „Tegelikult meeste kohta.“

„Meeste kohta? Mida see peaks tähendama?“

„Eelmisel nädalal seletas tema Euroopa ajaloo õpetaja, kuidas külm sõda on seotud teise maailmasõja ja teiste viimase saja aasta jooksul aset leidnud sündmustega. Jagger ütles, et sõjad on algatanud mehed ja kui mehed ei topiks oma nina teiste riikide asjadesse, oleks maailm palju parem paik.“

Proua Krysty naeratas kohmetult. „Sellele järgnes päris tuline vaidlus ja Jagger ja üks teine õpilane karjusid teineteise peale. Jagger ütles poisile, et mehed on alati naise orjastanud, et mehed ei mõtle oma pere, vaid ainult iseenda peale, ja toogu pois kas või üks näide, kus mõni naine on alustanud sõja. Ükskõik millise sõja.“

„Tegelikult on Jaggeril õigus,“ pomises Laurel. „Naised on alles viimasel ajal võimule pääsenud, nii et nad ei saanud sõdu alustada, aga võib arvata, et te ei taha mitte seda öelda.“

„Jah. Ühiskonnaõpetuse tunnis arutati erinevaid kurameerimise vorme. Kuidas mõned tavad sarnanevad meile tuttavaga, mõned aga mitte. Toodi näiteks, et isegi veel tänapäeval kasutavad paljud paarid Indias kosjasobitajate abi.“

Proua Krysty pani lugemisprillid ette ja langetas pilgu märkmele. „Jagger ütles, et tema ei kavatse kunagi abielluda, sest mehi ei saa usaldada ja mehed veavad sind alati alt. Naistel oleks palju parem elu, kui nad elaksid gruppides koos ja laseksid mehi gruppi sisse ainult selleks, et lapsi saada, ning keelaksid neil seejärel jälle võimaluse gruppiga liituda.“

Ta pani prillid lauale. „Nagu võib aru saada, lahutasite hiljuti Jaggeri isast, ja see on lastele alati traumaatiline aeg, ent Jaggeri puhul jääb mulje, et tegemist on millegi enamaga. Tundub, et Jagger ei usalda mehi ja mehed ei meeldi talle.“

„See ei saa tõsi olla,“ ütles Laurel automaatselt. Ta oli segaduses ega saanud aru, mida ta tütar öelduga mõtles, samuti ei saanud ta aru, kust tütar oli sellise hoiaku omandanud. „Minule pole ta midagi sellist öelnud.“